

Eleccions sindicals.....Què són?

Truquen a la teva porta per a votar

Aquest document t'explicarà en què consisteixen aquestes eleccions sindicals

Origen de les eleccions.

Aquestes eleccions són hereves de les eleccions que es realitzaven durant la dictadura franquista. En aquella època existia un sindicat obligatori, que s'anomenava *Sindicato vertical*. Periòdicament els treballadors eren cridats a escollir els seus *Enlaces sindicales*. Tot i que altres sindicats estaven prohibits, els membres de CCOO, de USO, sectors cristians, comunistes, participaven a les eleccions com a independents.

CNT-AIT i UGT boicotejaven aquells processos electorals als quals consideraven simples farses destinades a sostenir la dictadura donant-li un aire democràtic, i eliminar qualsevol tipus de conflicte social. Quan va morir el Dictador, va desaparèixer el *Sindicato vertical* degut a les múltiples protestes dels i les treballadores l'any 1976. Els hereus del Franquisme, la UCD, van convocar eleccions a les que van començar a participar quasi tots els sindicats actualment existents.

A CNT-AIT es va decidir boicotejar aquells processos electorals per una serie de motius que enumerem a continuació:

El què passa abans de les eleccions.

1. Només una minoria de persones treballadores són cridades a les urnes. A l'Estat Espanyol, segons dades del *Instituto Nacional de Estadística*, vuit de cada deu empreses tenen dos o menys persones treballadores. **Només el 5,6%** de les empreses tenen 20 persones treballadores o més. Les eleccions sindicals deixen fora de joc a milions de persones treballadores joves, precaris, immigrants, a dones, a sectors que són precisament els més dèbils del mercat laboral.

2. Les persones que sí tenen eleccions sindicals, normalment a empreses de més de 250 treballadores,

es veuen obligades a escollir una candidatura tancada. És a dir, ni pot presentar-se qualsevol a les eleccions, ni es pot votar la persona candidata preferida, ja que la candidatura marca l'ordre estricte de les persones candidates. No pots tatxar a qui et resulti antipàtic, ni avançar a qui tu consideris més idoni. Si vols presentar-te a candidata, tens que muntar una candidatura o ficar-te a una ja feta.

3. Els sindicats solen muntar les seves candidatures amb qualsevol tipus de persona que s'hi presti. No valoren les qualitats de les persones candidates, sinó que busquen a quanta més gent millor. Van a la cacera de persones candidates amb un discurs que li diu: presenta't, no importa si després no vols fer res. Els sindicats intenten tan sols presentar moltes candidatures i aconseguir moltes persones delegades al comitè d'empresa.

4. Com que la llei atorga una serie de privilegis a les persones escollides, moltes de les persones candidates es presenten a les eleccions per tal d'obtenir aquestes prebendes: crèdit horari, estabilitat al lloc de treball, llibertat de moviments.

5. Per atraure votants, els sindicats necessiten un programa i fer una campanya. El programa és sempre una promesa a la qual es deixa per demà allò que caldria ser aconseguit avui. A més a més, pots comprovar que tots els programes prometen el mateix: drets, democràcia, etc. És ben sabut que una vegada aconseguit el càrrec, el programa és deixat a un costat.

6. Les eleccions impliquen una lluita bruta i immoral entre sindicats. Les diferents centrals intenten a tota costa evitar la presentació de candidatures rivals. Per això les persones candidates són pressionades per a què renunciïn, les llistes vigilades per a impugnar-les, i el procés revisat per a fer-lo caure. A aquests sindicats no els interessa la democràcia, la pluralitat d'opinions, la presentació d'opinions diverses, sinó la destrucció del rival.

El dia de les eleccions

1. A la jornada electoral assistiràs a l'espectacle de veure apoderats, interventors i supervisors sindicals passejar pels diferents serveis i centres de treball, caçant votants. Aquest dia es daura la píndola a la persona treballadora. Se li recorden passats favors fets, i els què encara pot rebre: trasllats de lloc, promoció, carrera professional, accés a cursets i hores extres, etc. És el dia en què per mitjà del somriure, de l'agafada de braç i de la invitació a la cervesa, els sindicalistes electorals confraternitzen amb el *currante*.

2. A la jornada electoral, si et decideixes anar a votar, sentiràs l'estranya sensació d'estar realitzant un ritual buit, mancat de sentit. És com anar a missa sense ser persona catòlica. Les motivacions pel vot, són d'allò més diverses. Unes persones voten perquè cal votar; altres per a veure què passa; altres per a escaquejar-se una estona de la feina; altres voten per a no quedar malament amb *fulano* o *zetano*; altres per por a perdre les seves posicions privilegiades. I molt poca gent, per no dir ningú, pensa que està escollint les persones que et representin laboralment. Hi ha a més a més, una pila de gent que no vota **Perquè?**

Després de les eleccions

1. Perquè mitjançant les eleccions no escull les persones que et representen. En votar el què fas és atorgar poder a una persona per a què decideixi en el teu nom. Tu no pots controlar la persona delegada, no pots exigir-li que compleixi el programa, ràpidament oblidat. La llei atorga a la persona delegada al comitè d'empresa poder per a negociar, signar i imposar la seva voluntat a la persona treballadora; per la posició que ocupa fa amistat amb caps, directius i capatassos; **aconsegueix mà per a endolls, pasterades i esbandides**. La persona delegada és una especialista que aprèn normativa i lleis, que t'explica allò que està bé i que està malament d'acord amb la llei. **I has vist tu alguna vegada que la llei et beneficiï?**

2. La teva persona delegada, a més a més, si està enquadrada en un sindicat, és controlada per l'organització a la qual pertany, que s'afanyarà a treure-li els seus recursos (hores d'alliberament), per a atorgar-les als caps sindicals. Aquests caps estan molt

per sobre de les teves petites necessitats (salari, torns, mobilitat, uniformes, calçat,...) i es dediquen a qüestions d'alta política: pactes, reconversions, grans acords passen per les seves mans. I gràcies a aquestes persones, cada any que passa hi ha nous retrocessos. **Hi ha por, submissió i acomiadaments.**

3. El procés electoral està muntat per a què una vegada hagi votat, **et callis**. Tu pintaràs molt poc davant la persona delegada, davant el comitè d'empresa i davant el sindicat, que només desitja que li votis, que no els donis problemes i que paguis la quota. Amb la qual cosa aprens que cal ser persona passiva, que protestant només aconseguiries fer-te una persona antipàtica, i que el millor és dedicar-te als teus assumptes. I una vegada t'han domesticat, els sindicats et tiren en cara que no t'interessa res, que no participes, i que per això aquests no aconseguen resultats.

4. Malgrat tot, hi ha persones delegades honorades, i comitès d'empresa que intenten fer bé les coses i lluitar pels drets de la gent treballadora. Però el fet és que hi ha una separació, una divisió entre la persona treballadora que fa la seva feina, i la delegada que està alliberada o que disposa d'hores sindicals. Tu no t'acabaràs de fiar d'una persona delegada que no saps a què dedica el seu temps, **i a la que veus a reunions de les quals t'enteres de molt poc**; i aquesta persona no es fia de tu, perquè et veu persona egoista, passiva, inclinada a les teves coses, ignorant d'una pila de problemes i limitada al teu propi punt de vista. Els xocs són inevitables. Perquè la persona delegada combativa està sola: res pot contra la patronal i els seus recursos, ni contra els sindicats, ni contra les persones delegades al comitè d'empresa corruptes. Ràpidament es crema i aprèn la lliçó: o es corromp, o perd l'entusiasme, o dimiteix. **Desenganya't: Superman no existeix.**

5. Aleshores, si les eleccions no valen per a què la teva veu se senti, per a què serveixen? Les eleccions sindicals serveixen per a assignar la representativitat dels sindicats a nivell estatal. Així, cada vot rebut serveix per a què aquests sindicats obtinguin l'etiqueta de ser representatius o majoritaris. Gràcies a aquesta falsa etiqueta, **el govern i la patronal reparteixen centenars de milions d'euros anuals en**

subvencions directes i indirectes (pagament de cursos, projectes, empreses, alliberaments, subvencions monetàries, locals, fungibles,...). Aquestes subvencions serveixen per a nodrir una **casta de sindicalistes professionals**, la missió principal de la qual en aquesta vida és no perdre la poltrona. I per tal d'això, pacten el què faci falta amb qui els paga.

6. Hi ha un últim punt que rellueix després de les eleccions sindicals: el vot no és secret. En primer lloc, se sap qui vota i qui no vota. La persona delegada al comitè d'empresa sabrà si t'has abstingut, i en conseqüència, et tractarà amb menys benevolència que si sí votes. En segon lloc, després de les eleccions les persones delegades al comitè d'empresa sotmeten a un escrupolós escrutini els censos electorals, i els comparen amb els resultats obtinguts. Donat que cada sindicat controla quines són les seves persones potencialment votants (afiliació i simpatitzants), i qui són les seves persones potencialment enemigues (membres d'altres sindicats), poden quadrar els comptes i valorar si cada qual ha votat a qui ha de votar. Si votes en blanc, nul, o un altre sindicat diferent del teu, això s'acabarà sabent. **Per tant cal denunciar la falacia del vot secret.**

Quins interessos defensen les eleccions sindicals?

Les eleccions sindicals i tot l'actual sistema sindical de l'Estat Espanyol, **defensen els interessos de les empreses. L'empresariat és qui manté econòmicament el sindicat (aquest paga locals i alliberaments). L'empresariat negocia amb una persona empleada seva que és la sindicalista.** La persona sindicalista en el millor dels casos, fa el control de qualitat de l'empresa, procura que es compleixi la llei i assenyala a la persona empresària els defectes que ha de corregir. Però no és la persona que intenta aprofundir i obtenir el més i millor per a les persones treballadores. Això és així perquè la gent treballadora roman passiva i resignada, ja que la llei sindical i laboral obliga al silenci i a la impotència.

Què podem fer?

El primer, no col·laborar amb la farsa: no votar. Votar és un dret, però no és un deure. Si t'ofereixen ser

persona candidata, no acceptis. Si ets persona delegada al comitè d'empresa, dimiteix. Però cal fer quelcom més. No n'hi ha prou amb queixar-se, com dir que tot està molt malament. Encara que que l'abstenció electoral sigui en molts casos superior al 50%, n'hi ha prou amb un percentatge mínim de votants (els vots de les persones ja delegades al comitè d'empresa i sindicalistes interessades en sortir, i de les seves amistats), **per a què l'Estat reparteixi entre aquestes les seves subvencions.** Una abstenció passiva beneficia els sindicats mal anomenats majoritaris. **Per això és fonamental que tu et converteixis en la teva pròpia delegada, que tu t'organitzis amb la resta de persones de la feina, que tu parlis de quins són els teus problemes, que tu protestis, que tu decideixis...** És precís que t'adonis que tu no ets culpable de tant malament com està el món, perquè les persones culpables són aquelles. Però si que ets responsable del què passa. Si no et mous, i calles faràs exactament el què aquelles esperen de tu.

Existeix un model alternatiu

És el model sindical de la CNT-AIT. La Confederació Nacional del Treball funciona a les empreses per mitjà de seccions sindicals, que depenen de la circumstància, són legalitzades, o són clandestines. Una secció sindical de CNT-AIT està formada per les persones afiliades de CNT-AIT, que reunides en assemblea debaten els seus problemes i decideixen les accions que han d'emprendre per a solucionar-los. No hi ha privilegis, ni alliberaments, ni subvencions ni poder en mans de les persones delegades de la CNT-AIT, **ja que tota la capacitat de decisió passa per l'assemblea.** Des del nostre punt de vista, no són necessàries ni les eleccions sindicals ni els comitès d'empresa per a fer sindicalisme. **Aquesta secció sindical reb el recolzament i solidaritat de la totalitat de la federació**, i presta la seva ajuda a altres seccions quan ho precisen.

**Si ningú no treballa per tu,
que ningú no decideixi per tu**